

В пет броя на „Русе днес“ публикувахме поредицата от статии на к. м. н. д-р Константин КОЛЕВ — директор на ХЕИ — Русе, проследяващи с неизвестни досега факти екологичната трагедия на нашия град. Днес ви предлагаме малко утопичния финал на тази страшна хронология с надеждата, че все някога тя ще има край...

И към екологията може да хладнее сърцето. Хората изпитват към любовта, към приятели, към живота. Човешко е това земно чувство. То изва след разочаровани възгледи за бързи промени и поради вечния, заложен в гените ни, стремеж към движение. Но екологията е нещо, което се променя бавно. А русенци бързат. Втръснаха ни долу тези пушени и дим. Не поносим е дори лекят полъх на хлор. И като капак — от пратителната смях на вулканите. Докога? Кой най-после ще ни чуе? Високо е Бог, цар — няма...

Има работи лоши и работи добри.

Лоша работа са милиардите, хвърлени за химическите заводи — убийци в Гюргево. Много са. Толкова много, че струват повече от една лъжа и една надежда, от една предвеща и една днешна политика.

Лоша работа са резервоарите за хлор на около 2 км от града. Казват, че сега били празни. Но бяха пълни. И ако се напълнят пак, не само град Русе, но и цяло Русенско ще бъде обезлюдено и умъртвено.

Лошо е, че след като се „разголихме“ в екологията, ние малко знаем за екологията на Гюргево, за хората, кон

Тъгувайте в почивен ден

то живеят там. Вместо наши съюзници не стават ли те наши врагове? Не подценяваме ли националистичните чувства? Грях им е на всички политически партии, наши и от вънни, защото малко или много стържат върху тази чувствителна струна.

Лошо е, че и ние не сме чепорочни ангели в екологията. Лошо е, че досегашните ни замервания регистрират замърсяванията предимно от русенските заводи. И същите тези данни не са в наша полза. Доказа го международната експертиза. Че това е атогол, е меко казано. Това е чист капан. За него още в 1987 г. ст. н. с. инж. химик Мария Аргирова предупреди

ХРОНИКА
НА ЕДНА ПРЕДИЗВИСТ НА СМЪРТ

правителството. Разбира се, откликът беше пулев.

Има и още лоши работи:

изчерпани. Чудесна туристическа атракция би станала от тези два красиви и единствени по рода си градове. Естествени връзки със Западна и Източна Европа по вода и чрез Дунав мост, поречието на Русенски Лом, както и околните гюргеви рекички, канали и блатата създават неповторими впечатления. Туризмът

Но има и оптимистично начало. Добре е, че знаем много от лошото. И можем да правим добро.

Добро би било гражданите на Русе и Гюргево сами да преценят какво ще екологизираме сега и какво после. Нека София и Букурещ помогнат. Но реално, не с декларации и думи, а с инвестиции, с труд. Нас не ги топят дипломатичните кавги. Нека помогнат първо в интерес на двата града и това може да послужи за уникален екологичен модел на Балканите, на Европа, на света може би.

Добро е, ако Русе и Гюргево се развиват не като крупни промишлени центрове. В екологичен аспект тези възможности са

ще предизвика търговия с белезите на не по-малко уникалност и любовитство (разбира се, без днешната физиономия на цигански битак).

Добро е Русе и Гюргево да се превърнат в авторитетни местни и международни учебни и университетски центрове, съчетали величието на две толкова близки и толкова далечни нации.

Добро е в Русе и Гюргево да се купуват разум, красотата и отиди. Тази триада би била по-привлекателна от замърсеното Варненско море и мазутните южни пясъци на Слънчев бряг в Черноморец. Дръзко е! И е мечта! Но е екология с бъдеще. Впрочем друга мечта и друго бъдеще град Русе няма.

К. м. н. д-р Константин
КОЛЕВ,
директор на ХЕИ — Русе